

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 238

гр. София, 25.03.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

като разгледа докладваното от Маргаритка Шербанова Въззивно частно наказателно дело № 20221000600246 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.341, ал.2, вр. чл.249, ал.3 от НПК.

Образувано е по протест на прокурор от Софийска окръжна прокуратура и по частна жалба от защитника на подсъдимата М. Д. Г., срещу определение постановено в открито съдебно заседание по протокол № 403 от 22.12.2021 г. на съдията-докладчик по НОХД № 452/2021 г., по описа на Софийски окръжен съд, с което на основание чл.248, ал.5, т.1 във вр. ал.1, т.3 от НПК, е прекратено съдебното производство и делото е върнато на прокуратурата за отстраняване на посочените процесуални нарушения.

В протеста се навеждат доводи за неправилна преценка на Софийски окръжен съд, относно съобразяването с изискванията на чл.246 от НПК, при съставянето на обвинителният акт. Като пропуски и непълноти в обстоятелствената част на акта съдът посочил липсата на конкретика: в коя банка /“Биохим“ или „Уникредит Булбанк“/, е работила подсъдимата; дали, съгласно длъжностната характеристика за длъжността, която подсъдимата заемала „Специалист продажби и обслужване на клиенти“ Регион „Банкиране на дребно“ - София изток, филиал Ихтиман, е можела да оперира с парични средства; не били анализирани фактическите обстоятелства, обуславящи извод за извършено от нея продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК, поради твърдяна липса на времеви периоди, по банкова сметка или друг критерий. По тези съображения съдът приел, че правото на защита на подсъдимата било нарушено, тъй като не било ясно в какво се изразява обвинението ѝ, което пък ѝ пречело да реализира защитата си.

Според прокурора, в обстоятелствената част на обвинителния акт в достатъчна степен бил очертан предмета на доказване чрез посочване на извършеното престъпление, времето, мястото и начинът на извършването му и участието на подсъдимата в него. Мястото на извършеното от Г. престъпление било регион „Банкиране на дребно“ - София

подструктура филиал Ихтиман на „Уникредит Булбанк“ АД. Освен това, общоизвестен факт, изведен от информацията в Търговски регистър, бил сливането на банка „Уникредит Булбанк АД и ТБ „Биохим“ АД. Така, правото на подсъдимата да разбере фактическите и правни параметри на обвинението и да организира защитата си, били обезпечени. Прокурорът сочи, че Тълкувателно решение № 2 / 2002 г. на ОСНК на ВКС, т. 4.2, по ТД № 6 /19.02.2018 г. на ВКС не вменява задължение на държавното обвинение да анализира доказателствата или да излага подробна аргументация за приетата от него правна квалификация на деянието.

В случая, внесения в съда обвинителен акт напълно покривал изискванията на чл.246, ал.2 от НПК, тъй като били очертани всички изискуеми елементи от състава на престъплението по чл.203, ал.1, вр. чл.201, ал.1, вр. чл.26, ал.1 НК, проявени от описаното в акта поведение на обвиняемата.

В достатъчна степен били конкретизирани правно значимите факти, очертаващи предмета на повдигнатото обвинение, поради което не били налице посочените от СОС непълноти и неясноти относно фактическите обстоятелства, обосноваващи извод за извършеното престъпление. Твърди се липса на сочените от първоинстанционният съд съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на подсъдимата, представляващи пречка за разглеждане на делото по същество, тъй като подсъдимата Г. имала възможност да научи в какво е обвинена и да организира защитата си.

Прокурорът предлага отмяна на определението от 22.12.2021 г. на Софийски Окръжен съд НОХД № 452/2021 г. и разпореждане за насрочване на съдебно заседание и разглеждане на делото по същество.

В частната жалба, служебния защитник на обвиняемата М. Д. Г. твърди незаконосъобразност на атакуваното определение, като противоречащо с гражданските права и интереси на обвиняемата Г.. Позоваването на чл.248, ал.5, т.1 от НПК, не било подкрепено с достатъчно убедителни аргументи от страна на съдебния състав. Взето било спонтанно решение, почиващо върху детайли от несъществен характер. Според защитника, обвинителният акт бил обоснован и обхващал всички събрани материали в процеса на досъдебното производство.

Служебният защитник моли за отмяна на обжалваното определение като незаконосъобразно, неаргументирано и влизащо в противоречие с процесуалната норма.

Въззивният съд след като се запозна с материалните по делото, доводите, изложени в протеста, частната жалба и с оспореният съдебен акт, намери следното:

Протеста и жалбата са подадени в срока по чл.342, ал.1 от НПК, срещу подлежащ на въззивна проверка съдебен акт, поради което са процесуално допустими. Разгледани по същество са и основателни, а атакуваното определение – неправилно.

В Софийски окръжен съд е бил внесен обвинителен акт, послужил като основание за образуване на НОХД № 452/2021 г. срещу М. Д. Г. за престъпление по чл.203, ал.1, вр. чл.201, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК.

В разпоредително заседание по делото, съдът е приел, че във фазата на досъдебното производство, при съставянето на обвинителния акт са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, от категорията на абсолютните, довели до ограничаване правото на защита на подсъдимата. С определение, постановено в разпоредително заседание на 22.12.2021 г., по протокол № 403 от същата дата, съдът прекратил съдебното производство по НОХД № 452/2021 г. по описа на СОС и е върнал делото на ОП – София. За да постанови атакуваното от страните определение, предмет на настоящата въззивна проверка, съдът приел наличието на основания за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на ОП – София.

Окръжният съд е посочил, че в обстоятелствената част на обвинителния акт липсва яснота, към момента на инкриминираното деяние, подсъдимата към коя банка е работила и на каква длъжност, защото в началото на обвинителният акт било посочено, че тя била служител на банка „Биохим“ АД - Самоков, клон Ихтиман, а после прокурорът твърдял, че подсъдимата е действала като длъжностно лице – служител на „Уникредит Булбанк“ АД, без обаче да поясни по какъв начин е осъществена тази трансформация - дали с преминаването на подсъдимата на работа в другата банка, дали има сливане или правопримемство между двете банки - юридически лица.

Обвинителният акт съдържа няколко твърдения относно длъжността на подсъдимата - „счетоводител“, „счетоводител-касиер“, „специалист обслужване на клиенти“, както и „специалист продажби и обслужване на клиенти регионално банкиране на дребно“. Така, не ставало ясно каква всъщност е длъжността на подсъдимата към инкриминирания период и коя длъжност е меродавна за обвинението, даваща ☐ право да оперира с реални парични средства и да има достъп до касата, с оглед на твърдения механизъм на осъществяване на изпълнителното деяние.

По отношение на квалификацията на престъплението, като продължавано такова, по смисъла на чл.26 от НК, както в обстоятелствената част, така и в диспозитива на обвинителния акт, не ставало ясно, въз основа на какви признаци и критерии прокуратурата приема, че на 16.11.2012 г. са осъществени 5 самостоятелни деяния, на предходната дата - 15.11.2012 г. - 9 самостоятелни деяние, а на 30.11.2012 г. - две отделни деяния. Както за съда, така и за привлечената към наказателна отговорност било непонятно поради каква причина присвояванията осъществени на инкриминираните дати не са обединени като едно деяние, а са разбити, като са обособени като няколко отделни /5-9-2/ деяния, без посочване на индивидуализиращ признак - различна сметка с отделен номер, посочване на титуляр на сметката, различен вид операция, или механизъм.

Изложените по-горе неясноти при съставяне на обвинителният акт, затруднявали съдебния състав да разбере обвинението и в същото време били във вреда на подсъдимата и на нейния защитник, да организират защитата си. Посочените по-горе неясноти, представлявали нарушения, отстраняването на които обуславяли прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокуратурата за изправяне на посочените нарушения посредством „законосъобразно повтаряне“ на действията на прокуратурата -

съобразно ТР № 2/2002 г. на ОСНК.

Настоящият въззивен съдебен състав не споделя доводите на Софийски окръжен съд, изложени в разпоредителното заседание от 22.12.2021 година.

Видно от материалите по досъдебното производство и от диспозитива на внесенят в съда обвинителен акт, подсъдимата М. Д. Г. е предадена на съд с обвинение за извършване на престъпление по чл.203, ал.1 вр. чл.201, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК.

В обстоятелствената част на обвинителният акт, още в първия абзац на първа страница, прокурорът подробно е описал кога, въз основа на какъв административен акт и в коя банка е започнала, като банков служител, трудовия си стаж подсъдимата М. Д. Г., какви длъжности е заемала през годините, в кои банки и въз основа на какви административни актове /заповед за назначаване, трудови договори и допълнителни споразумения към тях за преназначаване в съответната длъжност, длъжностни характеристики/ е била преназначавана от една банка в друга. По ясен и недвусмислен начин в обвинителният акт, прокурорът е записал, че през инкриминирания период - от 08.10.2012 г. до 27.12.2012 г., подсъдимата Г. е заемала длъжността „Специалист продажби и обслужване на клиенти“ Регион „Банкиране на дребно“ - София изток, филиал Ихтиман на „Уникредит Булбанк“ АД и на тази длъжност е работила до 27.12.2012 година. Освен това, прокурорът е посочил, че за периода от 17.05.2007 г. 06.01.2009 г., Г. е заемала длъжността „специалист разплащания“ в „Биохим“ АД /Клон Самоков/ Офис „Ихтиман“, а с допълнително споразумение към трудов договор от 05.01.2009 г. била назначена на длъжност „специалист обслужване на клиенти“ в структура регион „Банкиране на дребно“ – София, подструктура филиал Ихтиман на „Уникредит Булбанк“ АД. С допълнително споразумение към трудов договор № 51/23-01-2012 г., подсъдимата М.Г., считано от 27.01.2012 г. била преназначена на длъжност „Специалист продажби и обслужване на клиенти“ Регион „Банкиране на дребно“ - София изток, филиал Ихтиман и на тази длъжност е работила до 27.12.2012 година.

Цитираните по-горе документи, макар и персонално касаещи подсъдимата М.Г., недвусмислено очертават преминаването на банка „Биохим“ АД в „Уникредит Булбанк“ АД.

Освен това, по досъдебното производство се съдържат достатъчно доказателства, установяващи вливането на банка „Биохим“ АД в „Уникредит Булбанк“ АД. Затова доводите на проверявания съд, относно липсата на яснота за местоработата на подсъдимата и заеманата от нея длъжност по време на инкриминираните деяния са неоснователни и не се споделят от настоящият съд.

Все в този ред на мисли, не е налице и твърдяната от първоинстанционният съд неяснота относно заеманите длъжности от подсъдимата. С необходимата степен на конкретика прокурорът е посочил, че първоначално, със заповед № 2 /21.01.1980 г., подсъдимата е била назначена в Българска Народна банка - гр. Ихтиман - ТБ „Биохим“ до 01.04.2000 г. на длъжност „счетоводител“; че в периода 13.11.2000 г. до 29.02.2004 г. изпълнявала длъжността „счетоводител – касиер“ с месторабота „Биохим“ АД /Клон Самоков /Офис „Ихтиман“; че с допълнително споразумение № 20/18-02-2004г. към трудовия договор, считано от 01.03.2004 г. била назначена на длъжност „специалист

обслужване на клиенти“ /ФО/ - „специалист обслужване“ /БО/ с месторабота Биохим АД /Клон Самоков/ Офис „Ихтиман“, като заемала длъжността „специалист разплащания“ в периода 17.05.2007 г. 06.01.2009 г.; че с допълнително споразумение към трудов договор от 05.01.2009 г. била назначена на длъжност „специалист обслужване на клиенти“ в структура регион „Банкиране на дребно“ – София, подструктура филиал Ихтиман на „Уникредит Булбанк“ АД; че с допълнително споразумение към трудов договор № 51/23-01-2012 г., М.Г., считано от 27.01.2012 г. била преназначена на длъжност „Специалист продажби и обслужване на клиенти“ Регион „Банкиране на дребно“ - София изток, филиал Ихтиман. Т.е. изчерпателно са описани заеманите от Г. длъжности през годините и в никакъв случай не е налице неяснота относно заеманата от подсъдимата длъжност към инкриминирания период. Приложената в досъдебното производство длъжностна характеристика установява, че подсъдимата е имала право да работи с парични наличности /в лева и валута/ при спазване на изискванията за сигурност и утвърдените касови лимити, както и да оформя банкови документи, при спазване и Тарифата на банката при осъществяване на банкови операции.

Доводите на първоинстанционният съд относно липсата на яснота и на квалификацията на престъплението по чл.203, ал.1 вр. чл.201, ал.1 от НК, като продължавано такова по смисъла на чл.26, ал.1 от НК, тъй като не било ясно въз основа на какви признаци и критерии прокуратурата приема, че на 16.11.2012 г. са осъществени 5 самостоятелни деяния, а на предходната дата - 15.11.2012 г. - 9 самостоятелни деяние и на 30.11.2012 г. - две отделни деяния, също не намират основание. Всички елементи описани в разпоредбата на чл.26 от НК, формиращи състава на квалифициращия признак „продължавано престъпление“ изчерпателно са описани в обстоятелствената част на обвинителния акт /стр.3 от ОА/. Описани са отделните инкриминирани деяния на подсъдимата М.Г., по дати, както и размера на присвоените отделни парични суми.

Що се отнася до извода на СОС, че липсва яснота въз основа на какви признаци и критерии прокуратурата приема, че на 16.11.2012 г. са осъществени 5 самостоятелни деяния, на предходната дата - 15.11.2012 г. - 9 самостоятелни деяния, а на 30.11.2012 г. - две отделни деяния, настоящата въззивна инстанция намира, че това са въпроси, които следва да се решат от съда, в хода по същество, въз основа на приложените по делото доказателства.

С оглед изложеното, настоящата инстанция намира, че внесеният в Софийски окръжен съд обвинителен акт срещу подсъдимата М. Д. Г., с повдигнатото против нея коректно изписано обвинение, отговаря на изискванията на чл.246 от НПК. Обвинителният акт следва да е мотивиран, а това означава, че е необходимо да се опишат всички обективни признаци на престъплението, посочено по-горе - времето, мястото и механизма на извършването му. Именно такъв подход е възприела Софийска окръжна прокуратура и достатъчно конкретно и в синхрон с доказателствените източници прокуратурата е отбелязала точно какво е извършила подсъдимата.

С оглед изложеното, неправилно и незаконосъобразно Софийски окръжен съд е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения и е прекратил съдебното

производство, като е върнал делото на Софийска окръжна прокуратура за отстраняването им. С оглед на това, атакуваното определение следва да бъде отменено, а делото върнато на Софийски окръжен съд за продължаване на производството в рамките на предвиденото за това в НПК.

Мотивиран от горното и на основание чл.345, ал.1, вр. чл.341, ал.2 вр. чл.249, ал.3 от НПК, Софийският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение от 22.12.2021 г. на Софийски окръжен съд, 7-ми първоинстанционен наказателен състав, постановено по протокол № 403/22.12.2021 г., по НОХД № 452/2021 г., по описа на същия съд.

ВРЪЩА делото на същия състав на Софийски окръжен съд за продължаване на съдебното производство.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____